

Udskriftsdato: 16. december 2025

KEN nr 10750 af 30/10/2009 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 215-09 om boligstøtte - kompetence - dødsbo - klageberettigede - retlig interesse

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: J.nr.: 8500017-09

Ankestyrelsens principafgørelse 215-09 om boligstøtte - kompetence - dødsbo - klageberettigede - retlig interesse

Resume:

Boet efter en afdød boligstøttemodtager var klageberettiget i forhold til kommunens standsning af boligstøtten til afdødes lejemål.

Begrundelsen var, at kommunens beslutning om ophør af udbetaling af boligstøtte var en afgørelse, og at kommunens handling fik direkte og væsentlig betydning for boet.

Ankestyrelsen fandt endvidere, kommunens afgørelse om, at der ikke kunne udbetales boligstøtte fra den 1. i måneden efter dødsfaldet, var i overensstemmelse med boligstøttelovens regler om udbetaling af boligstøtte.

Love:

Lov om individuel boligstøtte - lovbekendtgørelse nr. 981 af 1. oktober 2008 - § 42, stk. 3

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 877 af 3. september 2008 - § 60

Sagsfremstilling:

En kommune standsede udbetalingen af boligstøtte pr. 1. juni 2008 til en boligstøttemodtager, der afgik ved døden den 21. maj 2008.

Boet efter boligstøttemodtageren klagede over, at boligstøtten bortfaldt ved dødsfald, da huslejen stadig skulle betales sammenholdt med, at nøglen skulle afleveres 2 ½ måned før, lejemålet ifølge byggeselskabets sluttede. Da lejemålet var sket via kommunen på grund af boligstøttemodtagerens svigtende helbred, mente boet, at det var kommunens ansvar og ikke de efterladtes.

Det sociale nævn stadfæstede kommunens afgørelse. Det betød, at nævnet var enig med kommunen i, at der ikke kunne udbetales boligstøtte til det nævnte lejemål for juni, juli og august måned 2008.

Begrundelsen var, at der i boligstøttelovens § 42, stk. 3, 2. pkt. var fastsat, at ved en enlig boligtagers død bortfaldt boligstøtten ved udgangen af den måned, hvori dødsfaldet var sket.

Nævnet lagde vægt på, at boligstøttemodtageren afgik ved døden den 21. maj 2008, og at boligstøtten til hans bolig herefter bortfaldt ved udgangen af maj måned 2008.

Der var ikke hjemmel til at udbetale boligstøtte, indtil boligen blev genudlejet, selv om boet betalte husleje i denne periode. Den omstændighed, at der var tale om en ældrebolig, som boligstøttemodtageren var visiteret til af kommunen efter reglerne i lov om almene boliger, var endvidere uden betydning for berettigelsen til boligstøtte efter 31. maj 2008.

Nævnet kunne ikke tage stilling til spørgsmålet om huslejebetaling, opsigelsesvarsel, genudlejningstidspunkt m.v., idet disse forhold hvilede på den indgåede lejekontrakt og blev reguleret af lejelovgivningen.

Nævnets afgørelse blev indbragt for Ankestyrelsen.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om boet efter en afdød boligstøttemodtager var klageberettiget vedrørende standsning af boligstøtte til afdødes lejemål.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at boet efter afdøde boligstøttemodtager var klageberettiget i sagen om standsning af udbetaling af boligstøtte til afdødes lejemål.

Det betød, at nævnet havde kompetence til at behandle klagen over kommunens standsning af boligstøtten.

Ankestyrelsen fandt endvidere, at kommunen var berettiget til at standse udbetalingen af boligstøtten til afdøde ved udgangen af maj måned 2008.

Det betød, at der ikke kunne udbetales boligstøtte for juni, juli og august måned 2008 til lejemålet.

Det fremgår af retssikkerhedslovens § 60, stk. 1, at når det fremgår af lovgivningen, kan kommunens afgørelser indbringes for det sociale nævn og kommunens eller statens afgørelser i et jobcenter for beskæftigelsesankenævnet.

At § 60, stk. 2, 1. pkt. fremgår, at det kun er den person, som afgørelsen vedrører, der kan klage over afgørelsen.

Begrundelsen for afgørelsen om boets klageberettigelse var, at kommunens ophør af udbetaling af boligstøtte til boligstøttemodtageren var en afgørelse, og at denne måtte anses for at vedrøre arvingerne.

Der blev herved lagt vægt på, at ved en afgørelse forstås en beslutning, der træffes af en forvaltningsmyndighed i en konkret sag, og som i forhold til den enkelte borger og/eller myndighed tilsigter at have retsvirkning efter sit indhold.

Kommunens beslutning om ophør af udbetaling af boligstøtte til boligstøttemodtageren var således en afgørelse, der fastsatte, at der ikke længere skulle ske udbetaling af boligstøtte.

Ved afgørelsen om, hvem der kunne klage, var der endvidere lagt vægt på, at kommunens handling fik direkte og væsentlig betydning for boligstøttemodtagerens datter samt for eventuelle øvrige arvinger. Der var i den forbindelse lagt vægt på, at hans boligstøtte ville være indgået i boet efter ham, såfremt der i en periode efter dødsfaldet fortsat var ret til boligstøtte til ovennævnte lejemål.

Det sociale nævn havde således kompetence til at behandle boets klage.

Begrundelsen vedrørende berettigelse til boligstøtte efter 1. juni 2008 var, at det fremgår af boligstøttelovens § 42, stk. 3, 2. pkt., at ved en enlig boligtagers død bortfalder boligstøtten ved udgangen af den måned, hvori dødsfaldet er sket.

Nævnets afgørelse om standsning af boligstøtte ved udgangen af maj måned 2008 var således truffet i overensstemmelse med lovgivningen.

Det forhold, at der i henhold til en indgået lejekontrakt fortsat skulle betales husleje i en periode efter dødsfaldet, var uden betydning for berettigelsen til boligstøtte ved en enlig boligtagers død.

Ankestyrelsen kom således til samme resultat som det sociale nævn.